

[Gerda Mundt.]

Foranstaltninger, hvad der er fremhævet mange Gange, sidst af vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, ved Forelæggelsen af det Lovforslag, som ogsaa kommer til Behandling i Dag, idet han den 4. November 1938, Tidenden Sp. 1114, udtrykkeligt siger, at vi billiger og opfordrer til sociale Foranstaltninger for den svangre Kvinde baade før og efter Fødselen.

I øvrigt skal jeg i Modsætning til den ærede foregaaende Taler afholde mig fra at komme ind paa det næste Lovforslag og holde mig til det foreliggende. Naar dette Lovforslag bliver gennemført, vil der altsaa være et Sted, hvor enhver Kvinde, gift eller ugift, rig eller fattig, kan faa Raad, Vejledning og Støtte, baade af lægelig og social Art, i alle de mange Spørgsmaal, som kan rejse sig under et Svangerskab, og ligeledes faa Besked om den økonomiske Hjælp og Støtte, som staar til Raadighed for hende selv og for det Barn, hun venter. Jeg anser det for at være af stor Betydning, at det i § 1 er understreget, at hertil hører lægelig Helbreds kontrol under og efter Svangerskabet. Jeg tror allerede, at de Drøftelser, der er foregaaet i Befolkningskommissionen, og som er blevet fortsat paa Møder og i Pressen, efter at Befolkningskommissionens Betænkning er fremkommet, vil have understreget, hvor vigtigt det er, at den Moder, som skal føde et Barn, faar Lægetilsyn under og ogsaa efter Svangerskabet, og jeg haaber ogsaa, det skal blive Tilfældet for alle dem, der skal føde.

Det foreslaas her, at der til Institutionen skal være knyttet en Læge, som naturligvis skal være uddannet i Gynækologi og Obstetrik, og i Sygdomstilfælde skal selvfølgelig den svangre Kvinde henvises til Behandling paa Sygehus eller hos privat Læge. Ofte er det imidlertid saaledes, at en Moder, som i og for sig ikke er syg, trænger til at faa sin Kost suppleret med Mælk eller med Medikamenter, Jern, Kalk, Vitaminer og lignende, som har en gavnlige, forebyggende Virkning, baade under og efter Svangerskabet saavel for Moderen som for Barnet, hvorved den kommende Slægts Sundhed fremmes, og jeg tror derfor, det vil være rimeligt, som det allerede er sagt af

det ærede Medlem Fru Nina Andersen, at vi i Udvalget tager det Spørgsmaal op til Behandling, om ikke disse Medikamenter bør falde ind under, hvad der skal kunne betales af det offentlige.

Mødrehjælpen skal desuden kunne organisere Hjælp af forskellig Art, hygiejnisk og social, og skal kunne anvise enligt stillede Mødre Adgang til Ophold, eventuelt i Forbindelse med Arbejdsydelse, før og efter Fødselen paa Svangrehjem eller Mødrehjem eller hos private, og Udgifterne hertil skal bæres af det offentlige, Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne inden for Institutionens Virkeomraade. Jeg tror, at det er rigtigt, at man ogsaa her har faaet det private Hjem med, fordi der ofte kan være Hjem rundt i Landet, som kan have en svangre Kvinde, naar hun kan gøre nogen Nytte, og adskillige vil sikkert foretrække det fremfor at komme paa Svangrehjem. Det er jo af stor Betydning ogsaa at faa de unge Kvinder efter Barnets Fødsel til frivilligt at blive en Tid sammen med Barnet, ogsaa for at de kan amme Barnet, hvad der spiller en saa stor Rolle for hele Barnets senere Sundhedstilstand. Saa vidt jeg har forstaaet, har det efter Socialreformens nye Regler været vanskeligere at faa Mødrene til at blive tilstrækkelig længe paa Svangrehjemmene, lettest har det maaske været med dem, der er noget tilbage. Men man maa være klar over, at dette Ophold paa Svangre- og Mødrehjem ikke skal føles som en Tvang, men betragtes som en Hjælp og ogsaa være et Led i de unges Uddannelse paa forskellige Punkter.

Men ogsaa her maa man, som paa hele Lovens Omraade, etablere et Samarbejde mellem Børneværnet og Mødrehjælpsinstitutionerne, og jeg tror, at det vil være rigtigt at slaa dette fast i Lovens Ord. Det er Børneværnet, som er det offentliges særlige Organ for alt, hvad der har med Børn at gøre, og der skal sikkert et meget nært Samarbejde i Gang mellem disse af det offentlige stærkt understøttede Mødrehjælpsinstitutioner, som vi nu vil faa over hele Landet, og Børneværnsudvalgene, herunder i København Børnenævnet.

Den unge Kvinde, som er ulykkelig over sit Svangerskab, skal ifølge § 2 af Mødrehjælpsinstitutionen kunne faa alle nødvendige Oplysninger, og man skal, staar der